

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 47/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. J., bytom B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 323/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. J. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) bola 30. decembra 2005 doručená sťažnosť E. J., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 323/96.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 14. novembra 1996 sťažovateľka podala

na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 178/94 návrh na vydanie predbežného opatrenia proti odporcom Ing. arch. T. E., bytom B., a PhDr. M. J. - E., bytom B. (ďalej len „odporcovia“), na zastavenie stavebných prác na prestavbe objektu nachádzajúceho sa na B. Následne 13. januára 1997 podala sťažovateľka proti odporcom ďalší návrh na vydanie predbežného opatrenia na zviazanie odporcov zabezpečiť v byte sťažovateľky v B. prívod vody a elektrickej energie. Okresný súd uznesením z 20. januára 1997 zviazal odporcov zabezpečiť navrhované zdroje, aby rodina sťažovateľky mohla byť nerušená užívať. Proti predmetnému uzneseniu podali odporcovia odvolanie, ktoré podľa sťažovateľky jej nebolo doručené.

Sťažovateľka ďalej uvádza: „Z priložených listín je zrejmý postup, ako bolo konané Okresným súdom následne po podanom návrhu na uhradenie nemajetkovej ujmy a uhradenie materiálnej škody voči odporcom. O tomto návrhu nie je do dnešného dňa rozhodnuté. Konanie Okresného súdu skutočne naplnilo dôvod na podanie sťažnosti o prietáhoch v konaní. Do spisu nebolo možné dlhšiu dobu nahliadnuť (...). Až začiatkom roku 2005 sťažovateľka zistila aký je stav v konaní, manipulácia so späťvzatím, doručovaním na základe pokynu zákonnej sudkyne zasielať uznesenie na adresu o ktorej vedela, že tam sťažovateľka nebýva, atď... T. č. je podané odvolanie proti uzneseniu 16 C 323/96-125 zo dňa 31. 8. 2005. Sťažovateľka je presvedčená, že návrhmi podanými na súd si dôvodne uplatňovala právo, súd nedovolenými zásahmi manipuluje vo veci, aby nemusel rozhodnúť vo veci samej. (...)

Sťažovateľka pociťuje porušenie práva rozhodnúť bez zbytočných prietáhov, ako svoju nemajetkovú ujmu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka E. J. žiada Ústavný súd Slovenskej republiky, aby jej priznal primerané spravodlivé zadosťučinenie vo výške 1 000 000 Sk (slovom jeden milión Sk).“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy: Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či sťažnosť spĺňa všeobecné, ako aj osobitné náležitosti upravené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 323/96.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia

o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd prieskum v konaní posudzuje ako iný zásah, pričom lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti ústavnému súdu sa v danom prípade počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o inom zásahu dozvedieť (31. august 2005), a nie od právoplatnosti rozhodnutia (14. december 2005).

Z obsahu sťažnosti a vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 16 C 323/96 ústavný súd zistil, že:

Okresný súd uznesením č. k. 16 C 323/96-109 zo 7. apríla 2005 o návrhu sťažovateľky z 11. januára 2002 na uhradenie nemajetkovej ujmy a uhradenie materiálnej škody rozhodol tak, že návrh odmietol z dôvodu neodstránenia väd návrhu. Proti predmetnému uzneseniu podala sťažovateľka odvolanie. Okresný súd uznesením č. k. 16 C 323/96-125 z 31. augusta 2005 odvolanie sťažovateľky odmietol ako oneskorene podané.

Ústavný súd z predloženého spisu ďalej zistil, že sťažovateľka podala proti predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 8 Co 369/05-132 z 31. októbra 2005 tak, že uznesenie okresného súdu z 31. augusta 2005 potvrdil.

Z uvedeného vyplýva, že od 31. augusta 2005, keď okresný súd uznesením odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu zo 7. apríla 2005 odmietol ako oneskorene podané, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. do 30. decembra 2005, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľky o porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy namietaným postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 323/96 odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáha jeho priznania, nezaoberal.

Nad rámec k tvrdeniu sťažovateľky, že *„do spisu nebolo možné nahliadnuť, nakoľko sa v spisovej kancelárii nenachádzal. Až začiatkom roku 2005 sťažovateľka zistila aký je stav v konaní (...)“*, a k tvrdeniu o nedoručovaní zásielok okresného súdu ústavný súd uvádza:

Z obsahu spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že sťažovateľka v období od podania žaloby do konca roku 2004 nahliadla do spisu celkovo trikrát (23. apríla 2003, 21. mája 2003 a 28. septembra 2004) a v priebehu roka 2005 celkovo 11-krát, okresný súd jej odpoveďou na sťažnosť č. Spr. 2177/04 oznámil stav jej konaní vedených na súde, 29. apríla 2005 bola s ňou spísaná zápisnica o stave konaní, ktorá jej bola zaslaná 17. júna 2005.

Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie sťažovateľky o nemožnosti nahliadnuť do spisu a o neinformovanosti o stave konania sú neopodstatnené.

Z obsahu predloženého spisu okresného súdu ústavný súd nezistil, že by sťažovateľke neboli doručované a doručené zásielky okresného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2006